pag. 184

No. 1–17. laulis mulle Unikülas, Sangaste-Laatre kihelkonnas, Jõulu kuul 1869 wabadik Willem Falkenberg, kes palju wanu laulusid mõistis, jäng mihel wüsil ette.

Laulik (Willem Falkenberg, elatand mees, Unikülas sündinud, nüüd surnud.)

Esite Soolo

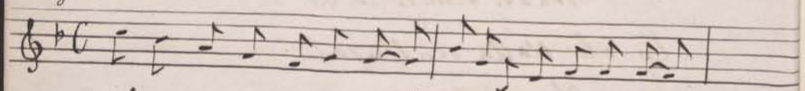

Üle nurme nuttaten[1], üle õue[1] hõlluden j. n. e.

Süs Koor (pundus.) NB! der Chor wird dadurch stets bewegter, daß überzählige Silben sei eingeschoben

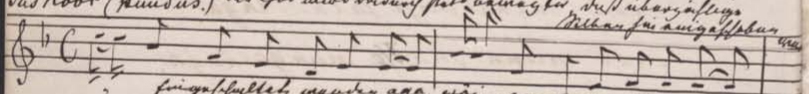

Eingeschaltet werden aga, wõi, -ga, -gi, etc.

Üle wõi nurme nuttaten[1], üle wõi õue hõlluden j. n. e.

[1] Unikülas tarwitatakse muidu: ikken ja ~~nurme~~ muru.

No 19 ja 20 on Laatrest. peale selle: õde asemel sõsar j. n. e.

NB! Ma olen minu x. kirjutanud, ehk Tartu murdes ehk Z küll mino x. pruugitaw on, sest ma olen omas sündimise kotas (Unikülas) seda sagedaste nü kuulnud. Ka Willem Falkenberg tarwitas minu, aga ka mino. Enameste ei olnud kumbgi täht õige selgeste wälja kuuldu.

Wiljandis, 4tal Näärikuu päewal 1889.

Ampaklikult

Friedrich Kuhlbars.

pag. 185. Saatnud Frdr. Kuhlbars.

Wiljandi kihelkonnast.

Laulud ja laulu riismed

1.

Saadud 18 30/XII 89.

(2x).

Kuri jututas minule
Tõnis tõeste kõneles:
Kunas sünnib kosja minna?
Sügiselt ei sünni minna,
Kewadelt ei kõlba käia,
Sügiselt ojad sügawad,
Kewadelt olid laened laiad,
Laened laiad, püred pikad;
Hobu uppub ojasse,
Märja mättaste wahele.
Tule talwe, lume tooja,
Siluta teed siledaks,
Et ma saaksin omile,
Weeraks wõersil kosjateele.

2.

Ilus neitsid, kallis noorsand
Tahtwad paari minna.
Hür hüppas, kass kargas,
Wana karu lõi trummi